

ВАРНАНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
Излиза всеки петък

<p>Абонаментъ: За година . . . . . 55 лв. За 6 месеца . . . . . 30 лв.</p>	<p>Всичко, що се отнася до вестника, да се изпраща до кметството — Варна</p>	<p>Обявления: Официални по 2 лв. на кв. сент търговски по споразумение..</p>
Брой 1 лв.	Редакцията: Общинското управление, секретарията.	Брой 1 лв.

„КИРИЯКОДРОМИОНЪ“ (първата страница)

Първата българска печатна книга „Кириякодромионъ“ отъ епископъ Софроний Врачански или както е известна съ съкратеното име „Софроние“, печатана е въ градъ Римникъ—Румания презъ 1806 г. въ тамошната митрополска печатница. Тая книга следъ Писиевата история е играла грамадна роля за нашето възраждане въ началото на 19 вѣкъ, като е прониквала въ всички български градове,

села, паланки и манастири и е била живъ образецъ на българската книга — печатна, уредена такава, каквато българитѣ отдавна сж желали да иматъ, за да заявятъ на свѣта, че и тѣ иматъ модерна за оная епоха писменность. Единъ екземпляръ отъ тая рядка книга, отъ която е снето факсимилето, бѣ изложена въ първата изложба на Варненската Град. Общин. Библиотека.

Анастасъ Петровъ

(общ. съветникъ)

Стопанско-социалната общинска политика

IV. Грижи за беднитѣ и безработнитѣ

Въ другитѣ страни на този въпросъ се гледа съ сериозност и загриженост, а у насъ на работническитѣ семейства, които сж въ безработица, гледатъ съ страшна и прѣстѣпна апатия. Общината най-малкото трѣбва да образува комитетъ или бюро за подпомагане на безработнитѣ. Това бюро ще проучва стопанското положение на града, ще знае колко работници има и кои отъ тѣхъ сж безъ работа, какъ може да се създаде работа на безработнитѣ, да се събиратъ помощи и заедно съ средствата отъ общинския бюджетъ да се подпомагатъ нуждающитѣ се. Общината за презъ зимата трѣбва да се замисли и вземе сериозни мѣрки за безработнитѣ, като предвиди и една по-голяма сума въ бюджета. Безработнитѣ въ Варна, зарегистрирани въ инспекцията на труда на 9 септември т. г. възлизатъ на 1150 челоуѣка. Разпредѣлени по браншове сж: 115 човѣка—текстилна индустрия; 351—общи работници; 110—търговия; 84—преносна служба; 7—строителни работници; 19—тютюневи работници; 80—работници за облекло; 57—хранителни и питейни; 200—работници отъ металната индустрия; 5—графическа служба и 121—работника дърводѣлци. Ако въ началото на есенята има толкова безработни, то презъ зимата числото имъ ще бжде много по-голямо. Ето защо общината трѣбва между другото да създаде работа и за безработнитѣ. Презъ изтеклата зима голѣмъ брой човѣци намѣриха работа покрай пристанището. Отъ 360 пристанищни работници числото имъ—поради голѣмия износъ—се покачи надъ хиляда. Обаче, тази година—поради слабата реколта—не ще има такава голѣма нужда отъ работници. Общината презъ зимата трѣбва да създаде работа и то предимно по благоустройството на града. Примѣръ: сега има приготвено 6—7000 метра бордюри. Презъ хубавитѣ зимни дни да се поставятъ по улицитѣ. Следъ поставяне бордюритѣ да се оформи землената работа. Поставката на бордюритѣ като почне отъ началото на една улица, трѣбва да свършва до края на сжщата улица. По този начинъ като почва отъ морето или центъра на града, ще свършва чакъ до крайнитѣ къщи на новитѣ квартали. Това трѣбва да става по планъ, но не и случайно. Примѣръ: почвашъ улица „Миладиновска“ или „Нишка“ отъ морето и ще продължишъ до нейния край. Следъ свър-

шване на една улица, почвашъ по сжщия начинъ друга улица. По този начинъ ще благоустроишъ улицитѣ и въ крайнитѣ квартали едновременно съ тия на центъра, а не както е сега, да се уреждатъ и шосиратъ само улицитѣ въ центъра на града или покрай морето. Сжщо трѣбва да се почнатъ и нѣкои общински предприятия (постройка на училища и др.

За онѣзи общияски предприятия, които се отдаватъ на предприемачъ, общинския съветъ трѣбва да постави въ поемнитѣ условия клауза за минималната заплата и максималното работно време, съобразно вида на предприятието и мѣстнитѣ условия. Сжщо въ тѣзи условия трѣбва да сж опоменати и отговорноститѣ на предприемача въ случай на злоупотрека.

Накрай нека се знае, че и чрезъ бюджета на общината, освобождаватъ цѣли бедни квартали и улици безъ да плащатъ такси за каналъ, сметъ, вода и др. Примѣръ:

Канализация (§ 7 на прихода, тарифа 10). Имотитѣ лежащи на неканализирани улици се освобождаватъ отъ такси.

Вода (§ 6 на прихода, тарифа 9). Освобождаватъ се бедни I категория въ квартали неводоснабдени.

Сметъ (§ 29 отъ прихода). Беднитѣ отъ I категория въ I, II и III зона се освобождаватъ. Освобождаватъ се още: Сесъ-Севмесъ, Максуда, Дамянова махала, Трошева махала, Кокарджа.

Медицински прегледъ (§ 9 пунктъ 1 и 3 отъ прихода) беднитѣ се ползуватъ отъ безплатенъ прегледъ.

Въ майчинъ домъ беднитѣ I, II и III категория се освобождаватъ отъ всѣкакви такси. Тамъ се преглеждатъ и приематъ предимно бедни.

край.

Варна
Печатница „Войниковъ“
Телеф. 502.

III-та Изложба на Варненската градска общинска библиотека

По случай деня на Българската книга Варнен. гр. общин. библиотека устрои отъ 20 до 24 т. м. изложба на хубави български книги и списания отъ 1837. г. до днесъ на брой повече отъ 400 тома, давайки представа за развитието на българското книгопечатно и книгоукрасително изкуство. Въпреки извънредно тѣсното помещение, малкия персоналъ, изложбата е характерна и биде посетена за три дни отъ повече отъ 1200 души.

Извадки отъ мнения на посетителитѣ на изложбата:

„Българино, твоятъ дѣдо цѣли нощи е преписвалъ за да притежава една книжка. Днесъ безъ тоя твой трудъ, ти можешъ да имашъ съ стотици книги, благодарение на упоритостта и способността на твоя братъ. Цени българската книга, тя е отражение на всички твои качества, добри и лоши.
Головинъ.

„Книгата е най-свѣтлиятъ бисеръ на човѣшката душа, тя е съвестта на човѣчеството, тя е свѣтлата звезда, която води народитѣ отъ мрака къмъ свѣтлината, и, ако днесъ има въ човѣшкитѣ сърдца викъ за свобода, бунтъ за повече хлѣбъ и слънце, то това изключително се дължи на прочитаната книга. Нека вѣрваме, че нѣкой денъ българинътъ ще привикне да цени по-вече опититѣ на своитѣ писатели и поети, които пъкъ отъ своя страна, да взематъ повече присърце съдбата на българския народъ и станатъ истински негови защитници и приятели. Инициативата на Варненската Градска Библиотека да устрои изложба на българската прочитна оригинална книга и списания, е по-вече отъ похвална, и азъ адмирамамъ уреднитѣ на това културно творчество.
Димитъръ Аджемовъ.

„Сърдеченъ приветъ и сърадания къмъ уредничеството на системната изложба на най-интереснитѣ български книги, по случай бележития денъ на българската книга, тѣй скъпа и мила намъ.
И. П. Церовъ.

„Желателно е по-голѣмо участие на общината при уреждането на подобни изложби.
Д-ръ Ст. Стайковъ.

„Жалко е за Варна да нѣма библиотеката свое здание — храмъ на културата и всѣки, който днесъ е миналъ да види изложбата, би трѣбвало да се замисли по този въпросъ, малко по-вече и да подкрепи инициативата на Ч. Д., което възна-мѣрява да се здобие съ собствено здание.
Георги Бойчевъ.

„Желателно е въ бъдеще изложбата да се помещава въ по-широки помещения.
Капитанъ Тодоровъ.

„Дай Боже това начинание да се подкрепи отъ цѣлото общество.
Аптекарь Станчевъ.

„Въ такъвъ народенъ празникъ би трѣбвало и

респективнитѣ обществени учреждения да се при-текатъ на помощъ.

Студентъ (подп. не се чете).

„Варнен. гр. общ. библиотека, чрезъ традиционнитѣ си изложби на родната книга потвърждава своята гражданственостъ и предназначение.
Аргировъ.

„Стига материаленъ егоизъмъ!
Нека обърнемъ погледъ натамъ, кждето е извора на просвѣтата!
Звездомиръ Звездинъ.

„Благородната задача, съ която си е поставила В. Г. О. Б. — да даде материаленъ изразъ на българската литература — заслужава адмирацията на цѣлото Варненско гражданство.
Д. Н. Поповъ.

Отзивъ на англичанка отъ Канада.

Мисъ Джекъ.

„Не е достатъчна само отличната идея за изложбата. Трѣбва и материална помощъ.
Т. Ангеловъ.

„Библиотеката, създадена при трудни условия, преди около 50 години, днесъ е една отъ първитѣ градски библиотеки. Дано по-скоро се здобие съ собствено здание, за да може да обслужва при по-добри условия всички, които обичатъ книгата — факторъ за образование и култура.
Хр. Кр. Мирски

„Време е, и твърде необходимо е, да се създадатъ по-добри условия за градската библиотека — просвѣтния фаръ на града ни, който въпреки усилията на уредника, не свѣти още достатъчно.
В. Тодоровъ.

„Желателно е общината да върви въ унисонъ съ усърдната работа на уредника Д. Василевъ и Г. Н. Сапунджиевъ.
Д-ръ К. Караджовъ.

„Изказвамъ възхищението си отъ идеята за ежегодни изложби. Тѣй българската книга ще може да се популяризира. Книгата не е за красиви шкафове, дайте по-голѣмъ достъпъ за нея.
Ас. Стаменовъ

„Варна е красива и съ население. Чудно! — защо тя е лишена отъ най-необходимото здание — библиотека — храмъ на просвѣтата?
Кирилъ Георгиевъ

„По случай денятъ на книгата, азъ като скроменъ гражданинъ на Варна и родолюбивъ българинъ, пожелавамъ на нашия народъ повече просвѣта, а това се постига само чрезъ книгата. Дано всички свикнемъ по-вече да четемъ отколкото да приемъ.
Кирилъ Чавкаровъ.

Следватъ и други отзиви.

Георги Н. Сапунджиевъ
библиотекаръ при Варнен. градска
библиотека

Книгата и библиотеката

(по случай деньтъ на българската книга)

Нѣкога като дете въ основното училище азъ се опивахъ и наслаждавахъ до забрава отъ горното стихотворение на народния ни поетъ Ив. Вазовъ. И днесъ празнувайки празника на българската книга, азъ не мога да не си спомня за тоя голѣмъ празникъ за моята детска душа тогава... Книгата, тая първа читанка, сега се явява предъ менъ като мостъ между отлѣтѣлото детство, между миналото и настоящето. Има книги, които сѣ звено и връзка между миналото и бъдещето. Такава за винаги ще си остане *Паисиевата история*, и нѣколко още подобни книги — паметници на великия подемъ на крилатия духъ на народнитѣ будители отъ преди освобождението.

Отъ тогава до сега българската книга и българскиятъ печатъ сѣ вървѣли все побързо и по-смѣло къмъ прогресъ и модернизирание. Ние имаме вече издания, които съ право биха могли да съперничатъ съ книги издадени отъ народи, които сѣ живѣли съ вѣкове свободенъ и спокоенъ животъ. Това сѣ казвали редица чужденци, съ които съмъ ималъ случай да говоря. Предимно въ детскитѣ списания ние стоимъ почти най-напредъ отъ всички такива издавани отъ всички страни. Но това съвсемъ не е достатъчно и само по себе си нищо не значи, щомъ тия списания не намиратъ добъръ и достатъченъ приемъ въ средъ читателския свѣтъ. Какъвъ срамъ изпитва човѣкъ, като заведе нѣкога нѣкой чужденецъ гостъ, у нѣкой свои познати—и следъ

Чети: а, бе!

Ти малко си, но трудъ те чака тука,
Безъ трудъ не може нищо и не бѣ!
При мищни здрави, прибави наука —
Разковничето тамъ е на сполука,

Чети: а, бе!

ИВ. ВАЗОВЪ.

като му се покаже всичко интересно — гостътъ не виде никжде домашна библиотека. Той ви запитва за такава, а вие се червите и подигате рамене...

Книгата у насъ още нѣма она култъ, онова уважение, ценностъ, каквито би следвало отдавна да има. Навикътъ за четене и култътъ къмъ книгата се добива на младини, още въ самото детство. Посѣйте деяние, ще пожънете навикъ, посеете навикъ ще пожънете сѣдба — казва една английска мъдростъ, а всички навици се натрупватъ постепенно и незабелѣзано, както отъ поточетата се събиратъ рѣкитѣ, а отъ рѣкитѣ — моретата, така и навицитѣ придобити въ детство опредѣлятъ характера на човѣкъ и го обуславятъ като личностъ до края на неговитѣ дни.

Нека се стремимъ да культивираме тоя навикъ къмъ четене и създаване култа на уважение на книгата както у децата така и въ самитѣ насъ. Само посредствомъ това ние ще бъдемъ наистина културни и просвѣтени граждани. Нужно е да се създаватъ както частни така и обществени и градски библиотеки, защото страна, която не създава училища и библиотеки, които да прѣскаатъ знание и свѣтлина — ще бжде принудена да строи болници и затвори...

Нека тоя день ни послужи като начало да се замислимъ твърдо и здраво за създаване на подобаваща библиотека и въ Варна, която да краси града, тъй както театъра сега е гордостъ за всички ни.

Хр. Кр. Мирски
общ. съветникъ

Миналото на Варна и управницитѣ ѝ

Второто кметуване на Кр. Ив. Мирски

На 17 IX 1905 г. е билъ свиканъ новонаизбрания общ. съветъ въ съставъ: Кр. Мирски, Венедиктъ Поповъ, Пан. Кърджиевъ, Дам. Перелинговъ, Яковъ Найденовъ, Д-ръ Василь Парас-

ковъ, Г. Антоновъ, Гради Петровъ, Дим. Ралчевъ, Ж. Ив. Жековъ, Зафиръ Зафировъ, Кр. Трошевъ, Никола Енчевъ, Д-ръ П. Ранковъ, П. Г. Петровичъ, Петъръ Вергиевъ, Саулъ Камбосевъ, Ст.

Бабанджовъ, Ст. х. Пейчевъ и Трифонъ Никовъ. Избрани биле Кр. Мирски за кметъ, Георги Антоновъ и Зафиръ Зафировъ за пом. кметове.

На 19 IX 1905 г. съветътъ решилъ да се водятъ заседанията по правилника отъ 10 V 1888 г.

На 26 IX 1905 г. кметътъ докладвалъ, че въ града нѣмало достатъчно хотели за посетителитъ презъ лѣтото и предложилъ да се направи общински хотелъ до Асаретото за около 300000 лева съ 120 стаи, отдѣлна сграда за казино съ приспособления за топли морски бани. Планътъ да се изработи чрезъ конкурсъ и срокътъ за конкурсъ да не бжде повече отъ 3 месеца. Съветътъ решилъ да се отложи въпроса подъ предлогъ, че било нужно щателно проучване. Кметътъ докладвалъ за състоянието на водитъ въ Варна. Решено било: 1) събиране на водитъ Ташлъ-тепе, Кемеръ-дере, Теке-караачъ, Соукъ-суларъ, новитъ квартали и лагера, Франга-дере и голѣма Кокарджа (компания сую) 2) замѣняване водопроводнитъ кюнци съ желязни и 3) направа на 2 резервуара.

Натоварево било пост. присѣтствие заедно съ Техническото отдѣление да приготви планъ и сметка за да се предвиди нуждната сума въ бюджета за 1906 год.

Въ сжщото заседание кметътъ е докладвалъ за състоянието на по-главнитъ улици отъ гарата до центъра и приморската градина, както и по въпроса за градското осветление съ фенери (предвидъ, че ще се забави електр. осветление, каквото не може да стане по-рано отъ канализацията и водоснабдяването) като е настоявалъ презъ 1906 г. да се поставятъ двойно число фенери. Предложено било да се урегулира Булевардъ Фердинандъ и шосира.

Съветътъ решилъ да се отложи въпроса за фенеритъ за по-щателно проучване. Повдигнатиятъ въпросъ отъ кмета за закриване канала на улица „Сандова“ е билъ сжщо отложенъ за щателно проучване.

На 1 X 1905 г. е решено готовитъ излеяни табли за наименованне на урегулиранитъ улици и къра да бждатъ боядисани и поставени.

На 28 X с. г. било решено да се сключи заемъ 800,000 лв., които да послужатъ: 1) за докарване чрезъ желязни тръби до края на града водитъ „Соукъ-су“ и „Теке-караачъ“ и резервуари за тѣхъ, 2) инсталиране отъ енергията на нам. фабрика или другаде електр. осветление по „Цариградска“ и „Преславска“ до къмъ гарата, 3) за писуари и нужници, 4) за доставка на бандажъмски камъни и бордурни камъни за улица „Царъ Борисъ“, за частта, която се проектира да се отвори презъ 1906 г. (т. е. продължението отъ площ. Екз. Иосифъ до Бул. „Фердинандъ“,

5) постилане площадитъ предъ митницата и Екз. Иосифъ; 6) шосиране и поставяне бордурни камъни по ул. „6 септемврий“, 7) сжщото за улицитъ: „Съборна“, „Войнишка“ и „Бенковска“; 8) постройка на едно училище, 9) доходна скотобойна, 10) направа сводовъ каналъ на ул. „Сандова“ надъ Бул. „Фердинандъ“ за къмъ морскитъ бани.

На 21 XI с. г. е решено поправката на улицитъ: „Св. Климентъ“, „27 юлий“, „6 септемврий“, „Драгоманъ“ и „Шуменска“.

На 9 XII 1905 било решено да се сключи заемъ вмѣсто 800,000 лв. (решение 28 X с. г.) 1,200,000 лв. отъ Б. Н. Банка, отъ които 630,000 за дългове и 570,000 за докарване на вода, за електрификация и благоустройство.

На 20 II 1906 г. съветътъ решилъ да се сключи заемъ отъ Б. З. Банка въ размѣръ на 50,000 лв. по закона за заемитъ за постройка на основни училища съ разчетъ да се построятъ презъ 1906—1907 г. 2 училища и е била избрана комисия за избирание мѣсто за едното училище. Въ сжщото заседание е решено да се внесатъ 11,000 лв. за усилване фонда въ Б. З. Б. за постройка на училища.

На 24 II с. г. комисията е докладвала, и е избрала мѣсто въ IV и V уч., но противопоставилъ се Дамъ-Перелинговъ, който е настоявалъ да се построи училище въ III уч. Избрана е била нова комисия.

На 24 II е било решено да се поправи ул. „Владиславъ“ а на 6 III с. г. — ул. „Гургулятъ“ и частъ отъ „Царибродска“, а на 22 III — улицитъ: „Радина“, „Габровска“, „Драгоманъ“, на 13 IV — ул. „Фердинандъ“.

На 12 IV с. г. за подържане въ по-голѣма сила водата „Соукъ-су“ решено било да се прибере водата наречена „Кочмаръ“, като се вмѣсти въ едно хазие надъ водопровода на „Соукъ-су“.

На 5 VII 1906 г. се решило да се направи ситуационенъ планъ на мѣстата подъ и надъ добришкото шосе за самитъ граници на градското землище, като се опредѣли колко мѣсто ще е нужно на града за окръженъ затворъ, за гробища за хора, за животни, за сметище, гноище и пр.

На 25 I с. г. се разгледалъ въпроса за отпускане мѣсто за постройка аквариумъ. Мотивитъ въ решението сж следнитъ: единъ аквариумъ въ Варна ще повдигне града въ морално и материално отношение; защото ще служи за училище и ще привлича твърде много посетители. Опредѣлена била комисия да избере мѣстото. Докладътъ на комисията билъ прочетенъ на 22 III с. г. и е било отпуснато 5000 кв. м. до Асарето (гдето е построенъ днесъ).

На 16 I 1906 г. е било решено да се продадат на Г. х. Дечев 10,000 кв. м. от мѣстността „Кьощкь-бааларь“ за построяване тькачна фабрика съ училище и жилище при нея. На същата дата било отстъпено 6028 кв. м. на фабриката „Князь Борисъ“ за постройка на жилище съ право на ползуване до като трае фабриката.

Ще споменемъ за нѣкои решения, които ще изложимъ по хронологически редъ.

На 1 X 1905 г. е било решено общинския вестникъ да излиза 3 пѣти въ месеца и да се дава безплатно въ по-големитѣ кафенета и клубове. Редактирането било възложено на библиотекаря подъ ръководството на кмета.

На 16 I с. г. била преименувана ул. „Пиротска“ — на „Бул. Княгиня Мария Луиза“, а ул. „Мария Луиза“ да се преименува ул. „Пиротска“.

На 15 II с. г. за пръвъ пѣтъ било решено да се дава на всички учители отъ основнитѣ училища по 300 лв. добавъчно възнаграждение. Мотивитѣ за вземане това решение сж биле следнитѣ: животътъ въ Варна заскъпвалъ, учителството поради това се обречвало на оскъдица, а отъ тамъ идело и интелектуално покрусване, защото заплатитѣ имъ сж биле недостатъчни за първитѣ нужди, а камо ли да спестятъ нѣщо за книги и списавия, нуждни за самообразованието. Това се налагало да стане, защото въ София и Пловдивъ, отдавна давали възнаграждение.

На 12 IV с. г. по предложение на кмета била почетена паметта на починалия на 27 II 1906 г. многозаслужилия Маринъ С. Дриновъ и било решено да се преименува ул. „Франга“ на ул. „Маринъ С. Дриновъ“.

На същата дата е билъ приетъ времененъ правилникъ за беднитѣ и се прѣели сжщо временно списъцитѣ на беднитѣ.

На 10 VI с. г. е билъ приетъ правилника за опредѣляне средствата и начина за подържане беднитѣ членове на Варнен. община като е изложено въ протокола пълния текстъ.

На същата дата е прието по изработенитѣ списъци за беднитѣ да се изкажатъ основнитѣ учители, свещенослужителитѣ, както и представители отъ всѣко еснафско сдружение.

На 5 VII 1906 г. е отстъпено за временно ползуване нѣсто на държавата за постройка казарма за флотата.

На 24 II с. г. сж биле отпуснати суми на Археологическото Д-во за направа на шкафове.

На 13 IV с. г. съветътъ е одобрилъ да се напечата въ 200 екземпляра записката на кмета по проучване капиталнитѣ работи, които предстоятъ да се извършатъ—водоснабдяване и канализация.

На същата дата било натоварено техническото отдѣление да направи скици на мѣстата, които ще се даватъ на бедни граждани. Това решение впоследствие на 10 I 1907 г. било отмѣнено.

На 18 IV с. г. сж биле опредѣлени специални парцели—край шосето Варна—Добричъ, за продаване на колари, желѣзари и налбанги.

На 21 IV с. г. е била отпусната на Благотворителното театрално дружество „Напредкъ“ помощъ.

На същата дата—да се построи презъ 1906 год. здание за основно училище въ IV участъкъ, а на 6 VII сж биле одобрени поемнитѣ условия за постройка на училището.

Отъ протокола съ дата 19 IV 1906 г. видно, че годишниятъ доходъ отъ морскитѣ бани е билъ 9631 лева.

Отъ протокола съ дата 7 VII 1906 г. се вижда, че въ Варна е имало митингъ, въ който сж решили: 1) да се покани ефорията на болницата „Параскева Николау“ да предаде болницата съ инвентарното си имущество, които сж оставени отъ завещателя на избранитѣ Д-ръ Карамиханловъ, Д-ръ Фарашевъ, единъ отъ роднинитѣ и единъ представител на общинския съветъ 2) да се помоли общ. съветъ да уволни гърцитѣ. Въ случай на отказъ, казвало се въ резолюцията, че ще се отнеме болницата по сжщия начинъ, както църквата „Св. Никола“. Общинскиятъ съветъ решилъ да се приеме първото искане, а за второто искане съветътъ задължилъ кмета да представи списъка на чиновницитѣ по народностъ.

На 14 VII с. г. е било решено отъ общин. съветъ да се фотографира първото българско училище до Ченгене-пазаръ (сега пл. Екзархъ Йосифъ).

На 12 VII 1906 г. общинскиятъ съветникъ Петъръ Г. Петровичъ да се изкаже недовѣрие на кмета, Съветникътъ Жеко Жековъ прочелъ предложението, което съдържало следнитѣ точки: 1) безсистемностъ въ действията си, свикване на заседания съвета за дребни работи, а изоставяне по-важнитѣ 2) града се изпълнилъ съ бараки, 3) града въ санитарно отношение билъ занемаренъ, 4) намаляване на заплатитѣ на чиновницитѣ мимо решението на съвета, като ги назначавалъ изпълняющъ длъжността, 5) неизпълняване решенията на съвета, за които не се иска утвърждаване и пререшаване на въпроси, накърняващи самоуправлението на общината, 6) работитѣ въ канцеларитѣ биле въ хаостъ и нѣмало дисциплина въ служителитѣ, 7) изплащане една сума на лице, което дължало къмъ общината вмѣсто туряне запоръ.

Кр. Мирски и Д-ръ П. Ранковъ намиратъ

неоснователни съображенията, но съветът е изказал недоверие и освободил Кр. Мирски от длъжност, като му бил даден две недълги отпуски, и е бил натоварен Зафиръ Зафировъ да управлява общината. Пристъпило се към изборъ на новъ кметъ и за такъвъ съ 11 гласа бил избранъ Жеко Жековъ. Съветниците Д-ръ П. Ранковъ и Тр. Никовъ напуснали съвета. Жеко Жековъ благодарилъ за доверието и заявилъ, че ще упогърби всичкитъ си усилия да оправдае доверието и да бжде полезенъ на града.

На 13 VII общ съветници Яковъ Найденовъ, Зафиръ Зафировъ, Д-ръ П. Ранковъ, Трифонъ Никовъ, Ст. х. Пейчевъ, Кр. Трошевъ и Петръ Вергиевъ си даватъ оставкитъ, но разглеждането на оставкитъ било отложено.

На 14 VII е била разгледана молбата на Яковъ Найденовъ, Д-ръ П. Ранковъ, Заф. Зафировъ и Трифонъ Никовъ, въ която заявявали че откакто е бил избранъ съвета, главното стремление на мнозинството отъ съвета било бламирането и смъняване на кмета, вследствие на което и до днесъ не могло да се разгледатъ и решатъ капиталнитъ и отъ голъма важностъ въпроси и за напредъ нѣмало гаранция, като се вземе предвидъ антагонизма между разнитъ партийни групи и поради тая причина си

подаватъ оставкитъ. Съветътъ намирайки неоснователни мотивитъ не е приелъ оставкитъ.

На 17 VII сж биле разгледани оставкитъ на Дим. Ралчевъ, Кр. Трошевъ, Ст. х. Пейчевъ и Петръ Вергиевъ, като сж изложили мотиви, че нѣкои партийни групи въ съвета сж усвоили политиката да се жертвуватъ интереситъ на общината за извличане котерийни и лични облаги. Сж щитъ заявили, че не признаватъ блага на Кр. Мирски и че намиратъ Жеко Жековъ неподходящъ за кметъ.

Донесено било на кмета, че пом. кмета Георги Антоновъ билъ съдружникъ на предприемача на осветлението, както и за други нередовности. Съветътъ не приелъ оставкитъ на съветниците, а е приелъ само оставката на Г. Антоновъ, като пом. кметъ и вмѣсто него билъ избранъ Гр. Петровъ.

На 28 VII кметътъ е поискалъ да му се приеме оставката, като кметъ, но съветътъ отказалъ.

Съ предписание № 7377 отъ 4 VIII 1906 г. отъ Варнен. окр. управление съобщилъ, че бламирането на Кр. Мирски не се утвърждава (вх. № 10408/1906 г.). Жеко Жековъ не остава като кметъ. На 17 VIII се произведатъ избори за общински съветници и на 16 X 1906 г. възпва новъ съставъ.

Д-ръ Г. Тичевъ

Какъ да се пазимъ отъ тифуса

На всички е вече известно, че тифусното заболяване презъ тази есенъ, се изрази въ епидемии на много мѣста изъ България. Сезона благоприятствува за разпространяване на тифуснитъ бацили. Тѣ представляватъ микроскопни прочки открити презъ 1880 год. отъ Eberth, Koch. На открито малко живеятъ. Развиватъ се само въ човѣшкия организъмъ, а дълго време могатъ да останатъ дееспособни въ млѣкото или водата. Попаднатъ ли въ човѣка, тѣ намиратъ условия за развитие въ долната половина на тънкитъ черва и поѣкога и въ горната частъ на дебелитъ черва. Тамъ проникватъ въ лимфателнитъ жлези кдето намиратъ добра храна, и бърже се развиватъ, и въ позечето случаи преминаватъ отъ лимфателни и кръвни патища изъ цѣлия организъмъ. Болнитъ получаватъ последователно температура, която въ 6—7 дена стига до 40—41°, до 20 день отъ заболяването стои високо и следъ това (последователно) спада и това продължава обикновено за 28—30 дена отъ заболяването. Болнитъ въ корема въ повечето случаи не сж значителни, корема по нѣкога се подува отъ на-

сѣбралия се въ червата въздухъ, отъ началото се явява запекъ, а следъ това диария която продължава нѣколко дена, и която е лошъ признакъ за изхода. Болнитъ сж неспокойни, страхуватъ се, сънуватъ тежки сънища, поѣкога отиватъ въ безсъзнание. Изобщо тежко е състоянието на всѣки боленъ отъ тифусъ. Изхода е всѣкога неизвестенъ. Случва се и при най-благоприятенъ вървежъ да настане фаталенъ край и обратно, при най-тежки случаи изхода да е благоприятенъ.

Въ първата седмица отъ заболяването се подуваатъ лимфатичнитъ жлези (Ссисг), на около 3—5 т. н. височина, това е първата стадия (периодъ). Въ втората седмица умиратъ централнитъ части на отдѣлнитъ подувания, и се получаватъ некрози, това е втората стадия (периодъ). Презъ третата седмица започва третия периодъ, презъ който некротизирани части отпадатъ и се образуватъ рани. Презъ четвъртата седмица настава четвъртия периодъ, презъ който раничкитъ започватъ да се чистятъ и да подрасватъ. Ето защо е необходимо да се спазва строга диета презъ всичкото време на лѣкуването. Защото представете си

презъ 4—5 седмици да се нахрани болния съ тежка храна, какво би станало съ неговитъ още не оздравели и изнежени черва. Много болни отъ невежество безъ да взематъ подъ внимание съветитъ на лъкаря се нахранватъ и докарватъ тѣ сами фаталния си край.

Какъ да се пазимъ!

Освенъ санитарнитъ мърки, които се състоятъ въ изолация, дезинфекция и имунизация най-важното е здравната просвѣта. Тифуса не се пренася презъ въздуха както е при туберкулозата и други инфекц. болести, той се пренася само чрезъ разнителнитъ съестни продукти.

Налага се следователно, както консуматоритъ така и продавачитъ да опознаватъ началата на хигиената и да предпазватъ продуктитъ отъ замърсяване.

Така ли е въ насъ? Тежко и горко на консуматора да чака отъ продавача, който гледа само да вземе паритъ, да запази плодоветъ и хранитъ отъ заразяване. И ние виждаме, че по този на-

чинъ се замърсяватъ водата и млъкото, щомъ като водата е заразена тогава нашитъ ржце, лице, а всичко което има нужда отъ измиване ще бждатъ замърсени.

За сега когато епидемията взема все по-голми размъри нека направимъ както при холерата: преди ядене грижливо измиване на ржцетъ съ топла вода и сапунъ, следъ това да се потопятъ въ сублиматовъ разтворъ 1 : 1000 или спиртъ 75—95%.

Всички плодове като ябълки, круши, грозде, дюли и други преди употрѣбление да се потопятъ въ кипяща вода. Хлѣба да се обгаря и да се държи на закрито, водата, когато се намираме въ епидемична мѣстност, непременно да се преварява; млъкото всъкога да бжде преварено най-малко 5 минути.

Това е което се налага на гражданството да прави, освенъ онѣзи мърки които санитарнитъ власти съ своитъ специални отряди има да извършатъ. Иначе ще се дадатъ много и скъпи жертви.

Л. К. Бочевъ

Договоритъ за предприятия при смъртъ на предприемача

(чл. 188 ал. II отъ закона за Б. О. П.)

Много сж въпроситъ изъ областта на отчетността, които се разрешаватъ въ връзка съ общото право. Всички правоотношения, които се създаватъ при предприятия между общественитъ учреждения, споменати въ чл. чл. 109 и 195 отъ закона за Б. О. П. отъ една страна, и имеюцитъ права частни физически или юридически лица—отъ друга, получаватъ своето значение само въ свързка съ закона за задълженията и договоритъ, защото тѣхниятъ юридически характеръ се определя на общо основание, съгласно този законъ. Тълкуването на всички видове договори става само съ огледъ на неговитъ постановления.

Текстътъ на 188 ал. II отъ закона за Б. О. П. се нуждае отъ разяснение, защото така, както е формулиранъ, често предизвиква недоумение относно случитъ, когато може да се унищожи договора, безъ да се конфискува залога, или да се разреши на наследницатъ, ако тѣ пожелаатъ да продължатъ предприятието, защото да се счита, че това е възможно въ всички случаи, е явно погрѣшно. Въ сжщия текстъ се подчертава, като необходимо условие „естеството на предприятието“. И то въ сжщностъ е решающия факторъ, а следъ това правото на министра и желанието на наследницитъ.

Но, на каква база трѣбва да стане категоризацията на предприятията споредъ тѣхното „есте-

ство“? — този е въпроса, отъ разрешението на който зависи правилното приложение на чл. 188 ал. II.

Преди всичко трѣбва да забележимъ, че закона за Б. О. П. дава на понятието „предприятие“ едно определение, което включва и слѣлки които не съставляватъ такова, каквито сж: купуването, продаването, наемането на нѣщо. Това е направено съ цель да се подведе подъ известни правила начинътъ, по който ще се извърши сдѣлката. Смислътъ, следователно, е чисто процесуаленъ.

Това определение не може да прехвърли посоченитъ граници и да има значение въ частноправнитъ отношения, които по-нататкъ се създаватъ между учрежденията и лицата въз основа на надлежно утвърденъ търгъ. И за това, въ случая, правото за унищожението на договора е тѣсно свързано съ „естеството на предприятието“, т. е. дали то е такова само по смисъла на З. Б. О. П., или въ истинската и общо приета смисълъ на думата.

Въ първия случай, а такъвъ е всѣка обикновена покупка и продажба, унищожението на договора, поради смъртъта на предприемача не може да стане, защото правата и задълженията по договоритъ не сж лични на продавача или купувача, а преминаватъ по право върху неговитъ наследници по силата на чл. 32 отъ Закона за За-

дълженията и договоритѣ и другата страна не може по закона да отнеме на последнитѣ наследнитѣ права по договора, нито да ги освободи отъ поетитѣ задължения, защото наследодателя е умрялъ. Предполага се казва закона, че всѣки е сключилъ договора за себе си и за своитѣ наследници и имеющие право, когато противното не е изрично условено, или когато то не произлиза отъ естеството на договора. Така че, въ всички тѣзи случаи, договорътъ не може да се унищожи и силата му продължава и следъ смъртта на предприемача.

Другъ би билъ въпроса, ако има предприятие въ истинската смисълъ на думата — напримеръ, изработване на нѣщо, въ който случай личността и способноститѣ на предприемача иматъ голѣмо значение. Тукъ се касе до договори за наемъ на работа и гражданския законъ счита, по начало, договоритѣ по тия предприятия за паднали съ смъртта на предприемача. Това е подчертано съ изриченъ текстъ въ чл. 399 ал. I отъ Закона за Задълженията и договоритѣ, който гласи: „Договоръ за наемъ на работа се разваля съ смъртта на художника, на архитекта или на предприемача, който е натоваренъ съ тази работа“.

Именно, тъкмо въ този последенъ случай, трѣбва да се търси смисъла и приложението на ал. II отъ чл. 188 на З. Б. О. П. Лесно е да се схване, че въ първия случай правата на министра нѣматъ приложение и договорътъ продължава независимо отъ желанието на наследниците и че втория случай е тъкмо, за който се отнася цитирания текстъ. Ясно е сжщо, че министрътъ или наследниците на предприемача не могатъ да иматъ нѣкакво право да унищожаватъ това, което по силата на самия законъ се счита за наднало и че тѣхнитѣ права тукъ не могатъ да бждатъ освенъ, по взаимно съгласие, да уговорятъ по между си договора да остане въ сила и да се продължи предприятието. Това не е въ противоречие и съ общото право, защото правилото по чл. 399 ал. I отъ З. З. Д. е изключение отъ принципа на чл. 32 отъ С. З. и не е отъ обществено значение, нито е абсолютно, за да не могатъ странитѣ да го отиѣвятъ, чрезъ едно последующе съглашение.

Следователно, чл. 188 ал. II отъ закона за Б. О. П. дава право на министра да продължи, за предприятие, договора, който по чл. 399 ал. I отъ З. З. Д. се счита за падналъ следъ смъртта на предприемача, ако наследниците пожелаятъ. Друго значение този текстъ отъ закона нѣма.

Кога трѣбва да се засаждатъ овощни дръвчета.

За да си отговоримъ на въпроса, кога трѣбва да засаждаме овощни дръвчета, дали презъ пролѣтътъ или есенътъ, ще трѣбва предварително да си разяснимъ вървежа на прехващането на едно новопосадено дръвче.

При изкопаването на дръвчето отъ земята, нанасятъ му се тежки рани вследствие на което изгубва голѣма частъ отъ коренитѣ и обраслитѣ по тѣхъ власинки, съ които се приематъ хранителнитѣ вещества и вода отъ почвата. Освенъ това, дръвчето претърпява едно по голѣмо нараняване при съкратяване на коренитѣ преди посаждането му. Съ изключение на въглерода, всички останали хранителни вещества дръвчето приема отъ почвата. Като го посадимъ на новото му мѣсто, въ него се пробужда нова сила за животъ, като на мѣстото, гдѣто сж отрѣзани коренитѣ се образува една тръстерь (калусъ), отъ който се развиватъ коренчетата. За да може да се образува калуса нужно е съкратяването на коренитѣ да стане непосредствено преди посаждането на дръвчето. Въ противенъ случай, при за-

съхнала рана или загнила, калусъ не се образува и дръвчето изсъхва. Освенъ това коренитѣ на новопосаденитѣ дръвчета се нуждаятъ отъ известно време, за да привикнатъ на новото си мѣсто и да може да се олегне земята.

Посаденото дръвче на есенъ има достатъчно време на разположение до настѣпването на зимата, за да се олегне добре пръстътъ около корена. Тогава времето обикновено е по влажно и презъ отрѣзитѣ на коренитѣ дръвчето може да се насмучи съ достатъчно вода и, ако есенътъ е по дълга и топла калусъ се образува и пуска коренчета. Въ противенъ случай калуса се образува на пролѣтъ, пуска коренчета, и дръвчето е вече прихванато.

Такъвъ е вървежа на прихващането при новопосаденото дръвче презъ есенътъ въ силна и топла почва и при умѣрени климатически условия. Но при тежка и влажна почва и сурови климатически условия, ранитѣ на коренитѣ могатъ да почернеятъ и да загинатъ, въ такъвъ случай, дръвчето

не може да се насмучи съ достатъчно вода и загива.

Посаденото дръвче на пролѣтъ нѣма достатъчно време да се олегне прѣстъта, да привикне съ новитѣ почвени условия, освенъ това ще трѣбва да образува едновременно и калуса и коренчетата, та значи за едно кжсо време на новосъздаденото дръвче се натрупватъ много работи и, ако нѣма достатъчно влага, то загива. При дъждовна пролѣтъ (влажна почва) прихващането става лесно, но при суха пролѣтъ и почва, пролѣтното садене излиза несполучливо.

Отъ гореказаното може да си извадимъ заключение, че при топла и не много влажна почва и умеренъ климатъ, дръвчетата трѣбва да се садятъ презъ есеньта, а при студена и влажна почва и суровъ климатъ, засажданото трѣбва да става на пролѣтъ.

Има топли и сухи почви и тукъ таме се срещатъ по нискитѣ мѣста, студени и влажни, затова безъ страхъ всѣки желающъ да засажда овощни дръвчета, може да предпочита есеньта, като още отъ сега започне да копае дупкитѣ и следъ окапване на листата да пристъпи къмъ засаждането на дръвчетата.

Д. К. Терзовъ.

Характеристика на варненскитѣ представители по изработването на Органическия уставъ.

(изъ архивата на варненския народенъ музей)

Тукъ предаваме официалното писмо подъ № 12 отъ 22 януарий 1879 год. на варненския руски вице-консулъ до руския дипломатически агентъ въ София, въ което се дава интересна характеристика на варненскитѣ представители по изработване на Органическия уставъ.

М. Г.

Александъръ Петровичъ,

Въ началото на идущия месецъ варненскитѣ депутати ще заминатъ за Търново да взематъ участие по изработване, отъ именити човѣци въ България, Органическия уставъ на Княжеството и за това считамъ за не безинтересно най-почтително да съобща на Ваше Превъзходителство нѣкои сведения за тия представители.

Изборътъ за представители се състоя въ края на декемврий въ Правителствения домъ (конака), въ присѣтствието на гражданскитѣ власти, станалъ по вече или по-малко, по бързъ начинъ по причина на нѣкакъ си неправилно съставения списъкъ на домоветѣ, особено турскитѣ, а следъ това за избирателитѣ, обаче, все таки, мѣстната администрация изпълни въ точностъ предписанието на висшата власть и представителитѣ бѣха избрани. При това, нито единъ гъркъ или турчинъ не е подавалъ гласъ въ полза на българскитѣ кандидати и наопаки; до такава степенъ е била развита ненавистята между българитѣ отъ една страна и турцитѣ и гърцитѣ отъ друга.

Българитѣ избраха за свои представители търговеца Янко Славчевъ, родомъ отъ Търново, човѣкъ образованъ, уменъ, но гордъ. Следъ него заслужава внимание Г. Геровъ, председателъ на губернкския сждъ, родомъ отъ Одринъ, който дълго време е служилъ секретаръ при Екзархията, уменъ и голѣмъ патриотъ; председателътъ на окръжния сждъ Велчевъ, преселникъ отъ Болградъ въ Бесарабия, възпитвалъ се въ Букурещъ и Парижъ, човѣкъ съ либерално направление, но съ слабъ характеръ, председателътъ на окръжния управителенъ съветъ Икономовъ, европейски образованъ човѣкъ и сжшо съ либерално направление; вице-губернаторътъ Стояновъ отъ Македония, който се е възпиталъ въ Москва и е билъ на наша държавна служба въ Гродно. Всички тия лица сж въодушевени отъ най-добри намѣрения относно организацията на своето отечество. На своитѣ събрания у българския владика тѣ дали дума да действуватъ, до колкото е възможно, въ Търновското събрание отъ именити човѣци, въ смисълъ ограничаване правата на бждащия князь на България, а особено, ако той бжде отъ немски произходъ изъ немскитѣ князе и предоставяме повече права на министритѣ му. А въ случай пъкъ, ако князътъ бжде русинъ или славянинъ по произходъ, то тѣ ще вотирагъ въ полза да му се дадатъ по възможностъ повече права, тъй като въ тоя случай тѣ сж убедени, че главата на

Княжеството ще управлява съгласно стрелението на българитѣ, като славянски народъ. Такова мнение слушахъ не само тукъ, но и срѣдъ букурешкитѣ и русенски българи. При това не мога да не упомена, че както между горказанитѣ лица, така и въ народа има много недоволни отъ нашата администрация, вследствие непълното разбиране отъ нейна страна на своята роля, нужди и характеръ на народа, а отъ страна на последния на своитѣ отношения къмъ администрацията, но това недоволство не се касае за нашата висша администрация, а толкова повече за нашето правителство (на което той (народътъ) действително гледа като на свой освободителъ).

Що се касае до гръцкия представителъ Щерю и турския Османъ бей, то първиятъ отъ тѣхъ е грѣкъ до мозъка на космитѣ и подобно на варненскитѣ гърци и гагаузи би желалъ, щото тукашната община да

съставлява въ Княжеството Status in Stato. Неговия възгледъ сподѣля и гръцкия владика Кирилъ, който така сжщо е поканенъ на търновското събрание, и който преди нѣколко дни запиталъ Патриаршията да замине ли за тамъ и, ако замине, какъ да се държи въ събранието.

Османъ бей, бившъ мюлюринъ и жителъ на Провадия, богатъ човѣкъ, но съ непредприемчивъ и слабъ характеръ. Въ настояще време той се намира въ Цариградъ, гдето, твърде е вѣроятно, да получи въ Портата наставления за това какъ да се държи въ Търново.

Наедно съ това, считамъ за дългъ да донеса, че Императорскиятъ Комисаръ е преписалъ на Губернатора да изпрати тамъ още трима представители отъ мюсюманското население на губернията.

А. И.

Изъ общинския съветъ

Заседание на 11.XI 1932 г.

Присѣтствуваха почти всички общински съветници.

Заседанието се откри въ 3.50 минути следъ обѣдъ.

Кмета Ас. Брусевъ — Продължаваме заседанието на извънредната сесия.

Преди да минемъ къмъ дневния редъ, моля да се съгласите да разгледаме нѣкои бързи тържни преписки и др. спешни въпроси.

Общинския съветъ даде съгласието си за пререждане дневния редъ.

Разгледани бѣха следнитѣ въпроси.

1) Утвърждаване търга за отпечатване на 16,000 входни билети за кината и пр.

2) Разрешава се направата на новъ мостъ задъ казармата, който да свързва града съ покрайнинитѣ.

3) Продължаване договора между общината и Марйка Караиванова за наето здание за помещение на общинската библиотека.

4) Продължава се срока съ още една година на всички купени по търгъ отъ общин. мѣста незастроени до сега.

5) Одобрява протокола на комисията по провѣрката на книгата за воененъ данѣкъ за роденитѣ презъ 1914 год.

6) Отпущане помощи и пр.

7) Предложи се разглеждането на разходната частъ на бюджета-проекта на общината за финан. 1932/33 год.

ЗАПОВѢДЬ № 136

гр. Варна, 19 ноември 1932 год.

§ 2.

Предъ видъ нуждата отъ улеснение работата при издаване патенти и абонаменти за първото полугодие на 1933 год.

ЗАПОВѢДВАМЪ:

Съгласно чл. 95 отъ закона за акцизитѣ и патентовия сборъ върху питиетата, длъжни сж всички питиепродавци и производители на захарни издѣлия да се снабдятъ съ съответнитѣ патенти и абонаменти, издаването на които ще става всѣки присѣтственъ день отъ финансовото отдѣление на общината отъ 1 до 31 декември т. г. включително.

При подаване на декларациитѣ ще се представятъ следнитѣ документи:

1. Свидетелство за сѣдимостъ.
2. Удостоверение за честностъ и благонадежностъ.
3. Бирническо удостоверение.
4. Медицинско свидетелство.
5. Позволително отъ градоначалството.
6. Скица отъ техническата дирекция при Варненската Градска община за площта на заведението.

Следъ тая дата ще се произведе ревизия, като на заловенитѣ да търгуватъ, или произвеждатъ спиртни питиета или захарни издѣлия безъ патентъ, ще се съставятъ актове и подвеждатъ подъ отговорностъ, съгласно чл. чл. 132, 135, а 135-г отъ закона за акцизитѣ и пр.

Кметъ: (п.) АС. БРУСЕВЪ

Варненско Градско Общинско Управление

Отделение: „Гражданско Състояние и Социални Грижи“

ОБЯВЛЕНИЕ № 20813

гр. Варна, 3 Ноември 1932 година.

Варненското градско Общинско Управление съобщава на всички граждани, подлежащи на временна трудова повинност, а именно: роденитъ отъ 1.1. 1892 год. до 31.XII. 1909 година, **да се явятъ на прегледъ** предъ комисията, която ще заседава въ зала „Съединение“ както следва:

уч.	роденитъ презъ	год.	на	т. г.
I	"	1892—1899	22.XI	"
I	"	1900—1909	23.XI	"
II	"	1892—1896	24.XI	"
II	"	1897—1902	25.XI	"
II	"	1903—1909	26.XI	"
III	"	1892—1896	27.XI	"
III	"	1897—1902	28.XI	"
III	"	1903—1909	29.XI	"
IV	"	1892—1894	30.XI	"
IV	"	1895—1897	1.XII	"
IV	"	1898—1900	2.XII	"
IV	"	1901—1903	3.XII	"
IV	"	1904—1906	4.XII	"
IV	"	1907—1909	5.XII	"

На 6.XII. закъснелитъ отъ IV участъкъ

V	уч.	роденитъ презъ	год.	на	т. г.
V	"	1892—1894	7.XII	"	"
V	"	1895—1897	8.XII	"	"
V	"	1898—1900	9.XII	"	"
V	"	1901—1903	10.XII	"	"
V	"	1904—1906	11.XII	"	"
V	"	1907—1909	12.XII	"	"
VI	"	1892—1909	13.XII	"	"

На 14.XII. закъснелитъ отъ всички участъци, а на 15 комисията закрива заседанията си.

1. Медицинско освидетелствуване ще се извърши само на тия отъ лицата, които заявятъ, че поради физически и умствени недостатъци или болестъ сж станали неспособни за работа.

2. Лицата, които сж глухи, нъми, глухонъми или илноти, тръбва да представятъ удостоверение отъ болница, въ която сж изследвани или лъкувани, или такова отъ общинското управление, ако не сж били на изследване или лъкуване.

3. Лицата, които сж лишени отъ сждъ отъ правата изброени въ чл. 30 на наказателния законъ да представятъ удостоверение отъ общинското управление или преписъ отъ присждата нмъ отъ респективнитъ власти, съ които да потвърдятъ качествата си на такива.

ЗА ПРОВЪРКА годността на добитъка и превознитъ сръдства ще заседава комисия въ Ветер. отдъление на общината за което всички стопани на наличенъ добитъкъ: коне, магарета, мулета, волове, биволи, на разни видове превозни сръдства: файтони, кабриолети, каруци, кола, автомобили, камиони, камионетки, мотоциклети и велосипеди и на конска збура: хамути, седла, самари и пр. отъ района на общината тръбва БЕЗУСЛОВНО да ги докаратъ на прегледъ предъ комисията както следва:

На 22, 23 XI добитъка и превознитъ сръдства на стопан. отъ I уч., на 24, 25 и 26 XI добитъка и превознитъ сръдства на стопан. отъ II уч., на 27, 28 и 29 XI добитъка и превознитъ сръдства на стопан. отъ III уч., на 30 XI, 1, 2, 3, 4, 5 и 6 XII добитъка и превознитъ сръдства на стопан. отъ IV уч., на 7, 8, 9, 10, 11 и 12 XII добитъка и превознитъ сръдства на стопан. отъ V уч.

На 13 останалитъ отъ IV участъкъ и на 15 закъснелитъ отъ всички участъци.

Забележка: Ездитнитъ и впрегатни коне да бждатъ съ седлата и хамутитъ си, а товарнитъ коне, магарета и мулета — съ самаритъ си.

2. Намирашитъ се временно въ общината лица и стопани на добитъкъ и превозни сръдства, граждани на други общини, околии и окръжи, сж длъжни да се явятъ на прегледъ предъ комисията, ако нматъ възможность да се явятъ предъ комисията въ тѣхната община.

3. Отсъствавашитъ временно лица и стопани на добитъкъ и превозни сръдства граждани на Варненската община, които не могатъ да се явятъ по разни причини на прегледъ предъ комисията, сж длъжни да се явятъ предъ тая, въ района на която се намиратъ.

Неявилитъ се за провѣрка и прегледъ лица и стопани на добитъкъ, безъ уважителни причини, ще се преследватъ съгласно чл. 87 точка 5 отъ правилника за прилагане на временната трудова повинност, ако въ срокъ отъ еднмъ месецъ не оправдаятъ неявяването си.

Настоящето замѣня лични покани.

Кметъ: Ас. Брусевъ

Н-къ Отдѣла: Н. Халачевъ